

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL ORADEA

Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal

Dosar nr. (...)/CA/2019 - R

Nr. operator de date cu caracter personal: 3159

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 04.12.2020

Completul de judecată constituit din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Pe rol se află soluționarea recursurilor formulate de recurenta-reclamantă **ASOCIAȚIA DE PROPRIETARI „(...)” ORADEA**, CIF (...), cu sediul în (...) și recurenta-intervenientă în interes propriu **ASOCIAȚIA „(...)”**, cu sediul procesual ales în (...), în contradictoriu cu intimații-pârâți **MUNICIPIUL ORADEA, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI ORADEA și PRIMĂRIA MUNICIPIULUI ORADEA**, toți cu sediul în Oradea, Piața Unirii, nr. 1, jud. Bihor și intimata-reclamantă **INSTITUȚIA PREFECTULUI JUDEȚULUI BIHOR**, cu sediul în Oradea, str. Parcul Traian, nr. 5, jud. Bihor, împotriva sentinței nr. 69 din 11.02.2020 pronunțată de Tribunalul Bihor, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare, se prezintă reprezentanta recurentei Asociația de Proprietari „(...)” Oradea – avocat (...), în baza împuternicirii avocațiale depuse la dosar (fila 29), lipsind recurenta Asociația „(...)” și intimații.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei în sensul celor de mai sus, învederându-se instanței că recursurile sunt timbrate, precum și faptul că intimații-pârâți au depus note scrise, după care:

Nefiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, în baza art. 494 cu referire la art. 392 din Codul de procedură civilă, Curtea declară deschise dezbaterile asupra recursurilor și acordă cuvântul în acest sens, cu limitarea cuvântului la 5 minute pentru fiecare recurs.

Reprezentantul recurente – avocat (...) solicită admiterea recursului și casarea sentinței atacate în sensul admiterii acțiunii principale, cu cheltuieli de judecată. Instanța de fond pornește de la o premisă greșită în sensul că nu ar putea cenzura o HCL. Ori, nu se poate nega îndreptățirea persoanei vătămate a cărei drepturi și interese legitime au fost afectate de o HCL de a se adresa instanței. Este un tratament discriminatoriu între categoria asociațiilor de proprietari și categoria altor cetățeni. Instanța de fond consideră că asociația s-ar încadra la „alte entități juridice” prevăzute de art. 9 din OG nr. 21/2002, deși din analiza art. 10 și 11 din aceeași lege rezultă clar că asociația se încadrează la „cetățeni și asociații de proprietari”. Pe de altă parte, din motivarea instanței de fond se deduce faptul că obiecțiunile părților care au fost consultate public nu vor fi luate în considerare, în condițiile în care legiuitorul dă posibilitatea și obligativitatea consultării în această situație. În aceeași ordine de idei, este inadmisibil a se aprecia că prin această modalitate de reglementare să fie impuse nerespectarea unor obligații care oricum nu-i incumbă recurente și să fie aplicate sancțiuni consistente spre deosebire de alte categorii de persoane care au tratament juridic diferit. Astfel, este o contradicție între art. 32 lit. a și b față de art. 31 alin. 5 din actul administrativ analizat deoarece art. 31 alin. 5 este varianta obligatorie, iar art. 32 lit. a și b este varianta facultativă, situație în care nu poate fi acceptată opinia instanței de fond referitoare la faptul că ar fi vorba de tratamente diferite pentru spațiile verzi. În acest sens, comparația care trebuie făcută este între persoanele fizice sau juridice, pe de o parte, și asociațiile de proprietari, pe de altă parte. Este irelevant faptul că recurenta este singura asociație din UAT care a atacat actul administrativ. Potrivit art. 13 din OG nr. 21/2002, trebuia organizat un referendum local

pentru adoptarea măsurilor dispuse prin acest HCL. Acest referendum nu a fost urmat ca procedură, chiar dacă a avut loc o consultare.

Solicită admiterea recursului declarat de către recurenta-intervenientă.

Curtea, în baza art. 494 cu referire la art. 394 alin. 1 din C.pr.civ., consideră că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei și declară închise dezbaterile, reținând cauza pentru deliberare și pronunțare.

CURTEA DE APEL

În vederea deliberării și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, în temeiul art. 396 alin. 1 C.pr.civ., urmează să amâne pronunțarea hotărârii în cauză.

DISPUNE:

Amână pronunțarea hotărârii în cauză la data de 18.12.2020, ora 13:00.

Pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică azi, 04.12.2020.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL ORADEA

Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal

Dosar nr. (...)/CA/2019 - R

Nr. operator de date cu caracter personal: 3159

DECIZIA NR. 957/CA/2020 - R

Ședința publică din data de 18.12.2020

Completul de judecată constituit din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Pe rol se află pronunțarea asupra recursurilor formulate de recurenta-reclamantă **ASOCIAȚIA DE PROPRIETARI „(...)” ORADEA**, CIF (...), cu sediul în (...) și recurenta-intervenientă în interes propriu **ASOCIAȚIA „(...)”**, cu sediul procesual ales în (...), în contradictoriu cu intimații-pârâți **MUNICIPIUL ORADEA, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI ORADEA** și **PRIMĂRIA MUNICIPIULUI ORADEA**, toți cu sediul în Oradea, Piața Unirii, nr. 1, jud. Bihor și intimata-reclamantă **INSTITUȚIA PREFECTULUI JUDEȚULUI BIHOR**, cu sediul în Oradea, str. Parcul Traian, nr. 5, jud. Bihor, împotriva sentinței nr. 69 din 11.02.2020 pronunțată de Tribunalul Bihor, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale.

Se constată că mersul dezbaterilor a fost consemnat în încheierea de ședință din data de 04 decembrie 2020, încheiere ce face parte din prezenta și când, în vederea deliberării și pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, s-a amânat pronunțarea în cauză pentru termenul de azi.

CURTEA DE APEL

Deliberând asupra recursului în contencios administrativ de față, constată următoarele:

Prin sentința nr. 69 din 11.02.2020, Tribunalul Bihor a respins excepțiile lipsei capacității de folosință și a calității procesuale pasive a Primăriei Municipiului Oradea.

A admis excepția inadmisibilității invocată de pârâții Municipiul Oradea prin Primar, Consiliul Local al Municipiului Oradea și Primăria Municipiului Oradea și în consecință, a respins ca inadmisibilă excepția de nelegalitate a HCL Oradea nr. 873/2018.

A admis excepția inadmisibilității și în consecință a respins ca inadmisibil capătul de cerere privind anularea adreselor cu nr. 68379/15.02.2019 și nr. 78851/20.03.2019.

A respins ca nefondate acțiunile conexe precizate formulate de reclamantele Asociația de Proprietari „(...)” Oradea și Instituția Prefectului Județului Bihor în contradictoriu cu pârâții Municipiul Oradea, Consiliul Local al Municipiului Oradea și Primăria Municipiului Oradea și cu intervenienta în interes propriu Asociația „(...)”.

A respins cererile de intervenție formulate de intervenientele Asociația de Proprietari „(...)” Oradea și Asociația „(...)”.

Fără cheltuieli de judecată.

Împotriva sentinței nr. 69 din 11.02.2020 a declarat recurs Asociația de Proprietari „(...)” Oradea, solicitând admiterea recursului, casarea în parte a sentinței recurate, în sensul admiterii acțiunii introductive astfel cum a formulat-o, inclusiv acordarea cheltuielilor de judecată în prima instanță, cu cheltuieli de judecată în recurs.

În motivare, recurenta a arătat că hotărârea judecătorească recurată s-a dat cu încălcarea și aplicarea greșită a legii (Codului civil - art. 1178, art.1182 alin. 1, art. 1183 alin. 1,2, art. 206 alin. 2 și alin. 3, Legea nr. 198/2018 - art. 2 lit. d), Legea nr. 24/2007 - art. 8 alin. 1, Constituție – art. 16 alin. 1, art. 40 alin. 1, art. 47 alin.1, art. 53 alin. 1, 2, Legea nr. 21/2006 - art.1, art. 2, art.13 din OG nr. 21/2002, motiv de recurs prevăzut de art. 488 pct.8 c.proc.civ.

Susține recurenta că în lipsa unor norme legale, în sensul concretizării acelor „obligații ce revin cetățenilor” prevăzute de art. 11 din OG nr. 21/2002, care ar fi reluate de asociațiile de proprietari, în condițiile în care legiuitorul este totuși explicit când spune ca doar „unele” dintre aceste obligații vor fi preluate, este evident o carență care nu poate fi interpretată în sensul ca oricare sau toate obligațiile cetățenilor ar fi în sarcina asociațiilor de proprietari.

Legiuitorul diferențiază categoria „cetățeni de categoria asociației de proprietari” situație în care evident nu se pot aplica *de plano* obligațiile inserate în art.10 din OG nr. 21/2002 și asociațiilor de proprietari. Ca urmare, invocarea de către instanța de fond a prevederilor art.10 lit. h din acest act normativ nu este corectă.

Invocarea de către prima instanța a normelor prevăzute în art. 9 lit. g din OG nr.21/2002 nu determina aplicabilitatea acestei prevederi legale fata de asociație atâta timp cat acest art. 9 se refera la „obligațiile instituțiilor publice, a agenților economici și a altor entități juridice”. Această concluzie se desprinde din interpretarea art. 10 și 11 al OG. nr. 21/2002.

În cadrul acestui act normativ, când legiuitorul reglementează în cuprinsul art. 11, că asociațiile de proprietari vor prelua o parte din obligațiile ce revin cetățenilor, se referă la faptul că asociațiile de proprietari vor prelua o parte din obligațiile inserate la categoria obligațiile cetățenilor, nu o parte din obligațiile ce revin autorităților administrației publice, instituțiilor publice sau a agenților economici.

Aceeași concluzie se desprinde și din interpretarea art. 1 al. OG nr. 21/2002.

În același sens converge și interpretarea și analiza comparativa a prevederilor art. 25 alin. 1 (persoane fizice și juridice) față de art. 18, art. 19, art. 21, art. 23, art. 31 alin.2, art. 31 alin.5 din Regulamentul aprobat prin HCL nr. 873/2018 prin care se tratează distinct „asociațiile de proprietari” fata de „persoanele fizice și juridice”.

Ca urmare, concluzia instanței de fond că îi revine în sarcina și obligația prevăzuta de art. 9 lit. g este eronată.

Simplul fapt ca prin OG nr. 21/2002 legiuitorul a conferit consiliului local posibilitatea de a adopta masuri care privesc păstrarea ordinii și curățeniei în oraș nu înseamnă că în sine,

orice normă adoptată de Consiliul local ar putea fi exclusă de sub cenzura instanței, ar putea fi mai presus de lege, adică ar putea să contravina unor norme legale cu forța legală superioară unei HCL.

Prin raționamentul instanței de fond de la pag.7 alin. ultim-continuare pag.8 din sentința, se induce ideea că o hotărâre de consiliu local, corp comun cu protocolul care face parte integrantă din aceasta, adoptată în temeiul OG nr. 21/2002, nu ar putea fi supusă controlului judiciar și nici o persoană interesată și prejudiciată printr-o asemenea hotărâre de consiliu local nu ar putea să o conteste în fața instanței.

Acest raționament contravine principiului liberului acces la justiție, principiului dreptului la un proces echitabil, principiului reparării prejudiciului cauzat printr-un act administrativ și a verificării legalității unui act administrativ de către instanța de judecată.

Apreciază recurenta că, din analiza OG nr.21/2002 rezultă faptul că legiuitorul nu prevede în vreun articol îndreptățirea Consiliului local să adopte un protocol în mod unilateral cu un conținut prestabilit, nesupus negocierii și să îl impună - chiar sub sancțiunea unor amenzi consistente - inclusiv asociațiilor de proprietari.

Ca urmare, este eronată atât susținerea instanței de fond privind la legalitatea unui protocol cu conținut prestabilit și fără să se poată negocia sau obiecta, precum este nelegală sancționarea contravențională a nesemnării unui astfel de protocol.

Susține recurenta că există o contradicție între varianta imperativă a art. 31 alin. 5 față de varianta facultativă a art. 32 lit. a, b. Nu se poate reține argumentația primei instanțe că ar fi doar categorii diferite de spații verzi care ar impune un alt tratament.

Instanța nu are în vedere faptul că, în conținutul măsurilor pe care consiliul local este îndreptățit să le adopte, trebuie să se regăsească legalitatea măsurilor adoptate astfel încât să nu fie afectate drepturile și interesele persoanelor fizice și/sau juridice vizate de acest act normativ.

Un argument suplimentar privind la nelegalitatea HCL 873/2018 se referă la faptul că adoptarea măsurilor prin acest HCL trebuia supusă în prealabil unui referendum local conform art.13 din OG nr.21/2002, obligație nerespectată de pârâta din prezenta cauză.

În continuare, recurenta a reiterat susținerile din cererea de chemare în judecată.

Susține recurenta că obligațiile înscrise în HCL nr. 873/2018 nu se circumscriu limitelor stabilite de legiuitor prin Legea specială nr. 198/2018. Ca atare, chiar dacă Municipiul Oradea ar impune semnarea unui Protocol, acesta ar fi lovit de nulitate absolută conform art. 206 alin. 3 Cod civil.

Privitor la modalitatea indicată în art. 32 din Regulament pentru executarea lucrărilor de întreținere a spațiilor verzi, este foarte probabil că prețul negociat cu municipalitatea să fie mai mic decât al unei firme specializate care ar executa doar acea lucrare distinct pentru asociația de proprietari - situație în care singura opțiune rămasă este cea, urmărită și de către municipalitate în mod indirect și sugestiv, ca asociația de proprietari să încheie contract cu prestatorul de servicii care se află în relații contractuale cu municipalitatea. Aceasta modalitate de a proceda încalcă dreptul la concurență loială pe piața, dreptul de opțiune reală și efectivă a asociației de proprietari pentru o corelare preț-calitate.

În drept, recurenta a invocat art. 20 din Legea nr. 544/2004 coroborat cu art. 483 și urm., art. 488 pct.8, art. 453 C.pr.civ..

Împotriva sentinței nr. 69 din 11.02.2020 a declarat recurs Asociația „(...)”, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței atacate și în rejudecare, admiterea în totalitate a cererii de intervenție în interes propriu, cu cheltuieli de judecată în ambele instanțe.

În motivare, recurenta a arătat că hotărârea instanței de fond este nelegală, fiind dată cu încălcarea disp. art. 31, alin. 2 din Constituție, disp. art. 80 și 81 din Legea nr. 24/2000, republicată, coroborate cu dispozițiile Legii nr. 205/2004 privind protecția animalelor, republicată, cu dispozițiile Legii nr. 60/2004 privind ratificarea Convenției europene pentru protecția animalelor de companie, semnată la Strasbourg la 23.06.2003, precum și cu disp. art. 5 din Legea nr. 24/2007, prev. art. 3 alin. 1 coroborat cu prev. art. 1, alin. 1 și 5 din Legea nr. 60/2004 privind ratificarea Convenției europene pentru protecția animalelor de companie,

semnată la Strasbourg la 23.06.2003, precum și a prev. art. 12 și 13 din OG nr. 21/2002, fiind incident motivul de casare prevăzut de art. 488, pct. 8 NCPC.

Consideră recurenta nelegală atât soluția, cât și motivarea primei instanțe, de vreme ce potrivit disp. art. 31, alin. 2 din Constituție, motivarea reprezintă o obligație generală a autorității publice, aplicabilă oricărui act administrativ, îndeplinind un dublu rol: acela de transparență în profitul beneficiarilor actului, care vor putea să verifice dacă actul este sau nu întemeiat, precum și acela de a conferi instanței un instrument eficient în vederea realizării controlului judiciar, aceasta având astfel posibilitatea de a verifica elementele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ.

De altfel, și în jurlsprudența comunitară se reține că motivarea trebuie să fie adecvată actului emis și trebuie să prezinte într-o manieră clară și univocă algoritmul urmat de instituția care a adoptat măsura atacată, așa încât să li se permită persoanelor vizate să stabilească motivarea măsurilor și de asemenea, să permită Curților comunitare competența să efectueze revizuirea actului (cauza C-367 / 1995);

Or, în speță, contrar celor reținute de prima instanță, nici Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Oradea nr. 873/24.09.2018 pentru aprobarea Regulamentului privind administrarea și întreținerea spațiilor verzi publice situate în intravilan și nici Regulamentul care constituie Anexa la Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Oradea nr. 873/24.09.2018 nu cuprind nici un element de fapt care să creeze posibilitatea verificării legalității și temeiniciei actului administrativ, ele făcând trimitere doar la Raportul de specialitate nr. 346728/17.09.2018 întocmit de Direcția Tehnică - Serviciul Lucrări și Servicii Publice, ceea ce nu poate echivala cu o motivare în fapt a actelor administrative atacate.

Pe de altă parte, Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Oradea nr. 873/24.09.2018 pentru aprobarea Regulamentului privind administrarea și întreținerea spațiilor verzi publice situate în intravilan și Regulamentul adoptat prin acest HCL nu cuprinde nici temeiurile de drept care să justifice luarea măsurii interzicerii hrănirii de către persoanele fizice și juridice a animalelor fără stăpân și a păsărilor pe domeniul public al Municipiului Oradea, precum și luarea măsurii sancționării contravenționale a persoanelor fizice sau juridice care hrănesc animalele fără stăpân și păsările pe domeniul public al Municipiului Oradea, ci se rezumă doar la enumerarea unor texte de lege, ceea ce nu poate echivala cu o motivare în drept a respectivelor acte administrative atacate.

Arată recurenta că, potrivit disp. art. 80 din Legea nr. 24/2000, republicată, actele normative ale autorităților administrației publice locale se adoptă ori se emit pentru reglementarea unor activități de interes local, în limitele stabilite prin Constituție și prin lege și numai în domeniile în care acestea au atribuții legale, iar potrivit disp. art. 81, alin. 2 din același act normativ, reglementările cuprinse în hotărârile consiliilor locale și ale consiliilor județene, precum și cele cuprinse în ordinele prefectilor sau în dispozițiile primarilor nu pot contraveni Constituției României și reglementarilor din actele normative de nivel superior.

Or, în speță, contrar celor reținute de instanța de fond, prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Oradea nr. 873/24.09.2018 pentru aprobarea Regulamentului privind administrarea și întreținerea spațiilor verzi publice situate în Intravilan și prin Regulamentul anterior menționat (care constituie Anexa la Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Oradea nr. 873 / 24.09.2018) se aduc modificări și adăugiri, atât la Legea nr. 205/2004 privind protecția animalelor, republicată, cât și la Legea nr. 60/2004 privind ratificarea Convenției europene pentru protecția animalelor de companie și la Legea nr. 24 / 2007, care sunt acte normative de nivel superior, ceea ce este total nelegal. Potrivit disp. art. 1, alin. 1 din Legea nr. 205/2004 privind protecția animalelor, republicată, prezenta lege reglementează măsurile necesare pentru asigurarea condițiilor de viață și bunăstare a animalelor cu sau fără deținător.

De asemenea, potrivit disp. art. 6, alin. 1 din Legea nr. 205/2004 privind protecția animalelor, republicată, prin rău tratament se înțelege, printre altele, neasigurarea condițiilor prevăzute la art. 5, alin. 1 din același act normativ, și anume, asigurarea unui adăpost corespunzător, asigurarea de hrană și apă suficiente, asigurarea posibilității de mișcare suficientă, precum și acordarea de îngrijire, atenție și asistență medicală, ori, în speță, contrar celor reținute de prima instanță, interzicerea hrănirii de către persoanele fizice și juridice a

animalelor fără stăpân și a păsărilor pe domeniul public al Municipiului Oradea reprezintă un rău tratament aplicat respectivelor animale și păsări aflate pe domeniul public, în condițiile în care acestea ajung în situația de a se îmbolnăvi și de a muri din cauza lipsei de apă și hrană suficientă, mai ales că multe din ele, cum ar fi, de exemplu, pisicile, sunt animale a căror existență depinde de îngrijirea omului. Pe de altă parte, interzicerea hrănirii pisicilor pe domeniul public al Municipiului Oradea poate determina creșterea alarmantă, atât a numărului de rozătoare, cât și a bolilor pe care aceste rozătoare sunt capabile să le transmită populației, ceea ce este, de asemenea, nelegal, mai ales că obiectivul general al Autorității Naționale Sanitar Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (A.N.S.V.S.A.) este acela de a preveni infectarea datorită rozătoarelor.

În speță, art. 44, lit. f din Regulamentul care constituie Anexa la Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Oradea nr. 873/24.09.2018 instituie în sarcina persoanelor fizice și juridice alte obligații decât cele prevăzute de Legea nr. 24/2007 - act normativ de nivel superior - ceea ce, de asemenea, este total nelegal.

Potrivit disp. art. 3, alin. 1 din Legea nr. 60/2004 privind ratificarea Convenției europene pentru protecția animalelor de companie, semnată la Strasbourg la 23.06.2003, în vederea asigurării respectării principiului de bază al bunăstării animalelor, nimeni nu trebuie să cauzeze durere, suferințe fizice sau psihice unui animal de companie, animalul de companie fiind definit de același act normativ, în art. 1, alin. 1, ca fiind orice animal deținut sau destinat a fi deținut de către om, în special pe lângă casă, pentru agrement sau companie. De asemenea, art. 1, alin. 5 al aceluiași act normativ mai sus menționat definește și noțiunea de animal fără stăpân, ca fiind tot un animal de companie care, fie nu are adăpost, fie se găsește în afara proprietății stăpânului său sau a deținătorului său și care nu este sub controlul ori supravegherea directă a nici unui proprietar sau deținător, ori, în speță, interzicerea hrănirii animalelor fără stăpân și a păsărilor pe domeniul public al Municipiului Oradea va determina o diminuare drastică a hranei existente pe raza acestui municipiu pentru animalele fără stăpân și pentru păsări, ceea ce le poate cauza acestora o serie de suferințe fizice și psihice, ceea ce contravine prevederilor Convenției mai sus amintite, cu atât mai mult cu cât prin semnarea acestei Convenții statele semnatare au recunoscut că omul are obligația morală de a respecta toate creaturile vii și de a păstra legăturile speciale existente între om și animalele de companie, considerând că acestea reprezintă o valoare pentru societate datorită contribuției lor la creșterea calității vieții.

Potrivit disp. art. 12, alin. 1 din OG nr. 21/2002, Consiliile locale pot stabili ca unele dintre obiectivele vizând buna gospodărire, întreținere, curățenie și înfrumusețare a localităților să fie realizate, integral sau parțial, prin contribuția directă a cetățenilor, în timp ce alin. 2 al aceluiași art. 12 prevede că obiectivele prevăzute la alin. 1 se stabilesc de consiliile locale, prin hotărâre adoptată cu votul majorității consilierilor în funcție.

De asemenea, art. 13 din OG nr. 21/2002 prevede că obiectivele stabilite de consiliile locale potrivit art. 12 se supun aprobării locuitorilor prin referendum local, organizat în condițiile legii, împreună cu modalitățile de efectuare a contribuției cetățenilor și cu întinderea acesteia, ori, în speță, contrar celor reținute de prima instanță, în scopul realizării obiectivelor prev. de art. 12 din OG nr. 21/2002, Consiliul Local al Municipiului Oradea putea lua măsura interzicerii hrănirii animalelor fără stăpân și a păsărilor pe domeniul public doar în situația în care ar fi organizat un referendum pe această temă, acesta ar fi fost valid, iar rezultatul său ar fi fost în sensul celor arătate anterior, raportat la prev. art. 13 din OG nr. 21/2002, ceea ce, însă, nu s-a întâmplat.

Prin întâmpinare, intimata Asociația de Proprietari „(...)” Oradea a arătat că nu se opune admiterii acestui recurs.

Intimata consideră criticile de nelegalitate ale sentinței civile recurate, invocate de recurenta intervenienta în interes propriu ca fiind pertinente, iar soluția data de instanța de fond ca fiind nelegală atât din perspectiva și argumentația expusă de intervenienta în interes propriu, cât și fata de motivarea pe care a expus-o în recursul declarat.

În continuare, intimata a reiterat susținerile din propria cerere de recurs.

Prin notele scrise depuse la data de 28.10.2020, intimații-pârâți Municipiul Oradea, Consiliul Local al Municipiului Oradea și Primăria Municipiului Oradea au solicitat respingerea recursului formulat de recurenta-reclamantă Asociația de proprietari (...) și a recursului formulat de recurenta-intervenientă Asociația (...), și pe cale de consecință menținerea sentinței instanței de fond și a Hotărârii Consiliului Local nr. 873/2018 ca temeinice și legale.

Cu privire la recursul declarat de către recurenta-reclamantă Asociația de proprietari (...), intimații arată, în esență, că prima instanță a analizat punctual fiecare articol criticat din HCL 873/2018, analiza fiind făcută prin raportare la considerentele care au stat la baza adoptării HCL 873/2018, la criticile formulate și la prevederile legale incidente, respectiv în principal prevederile OG 21/2002.

În ceea ce privește recursul declarat de recurenta-intervenientă Asociația (...), intimații arată, în esență, că prima instanță a reținut în mod temeinic suficiența motivare a HCL 873/2018, aceasta având la bază raportul de specialitate pentru aprobarea regulamentului privind administrarea și întreținerea spațiilor verzi, prin care se motivează în detaliu necesitatea adoptării hotărârii de consiliu local. De altfel, din cuprinsul hotărârii de consiliu local supus analizei rezultă, atât motivarea în fapt a adoptării hotărârii, făcându-se în mod expres referire la raportul de specialitate nr. 346728/17.09.2018, cât și motivarea în drept a actului administrativ. De asemenea, în mod corect, prima instanță a analizat și reținut că prevederile HCL 873/2018 nu aduc atingere nici dispozițiilor Legii nr. 24/2000, nici Legii nr. 205/2004 și nici Legii nr. 60/2004.

În drept, intimații nu și-au motivat susținerile.

Intimata-reclamantă Instituția Prefectului Județului Bihor, legal citată, nu a formulat întâmpinare.

Analizând recursul declarat de recurenta asociația de proprietari „(...)” Oradea, prin prisma motivelor de recurs invocate și a dispozițiilor legale incidente, instanța de recurs reține următoarele:

Prin HCL nr. 873/2018, s-a aprobat Regulamentul privind administrarea și întreținerea spațiilor verzi, publice, situate în intravilan, măsuri și reguli specifice pentru protecția mediului în Municipiul Oradea.

Prin cererea de recurs formulată, recurenta a invocat motivul de casare prev. de art. 488 al. 1 pct. 8 c. proc. civ.

Criticile formulate de recurenta Asociația de proprietari (...), vizează în esență faptul că prin Regulamentul adoptat, a fost impusă asociațiilor de proprietari obligația administrării spațiilor verzi aferente blocurilor de locuințe, fără a fi supusă aprobării locuitorilor prin referendum local, organizat în condițiile legii.

Instanța de recurs apreciază întemeiată critica formulată, bazat pe considerentele ce vor fi în continuare expuse.

Potrivit art. 2 lit. d din Legea nr. 196/2018, privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor, asociația de proprietari este o formă de asociere autonomă și fără scop lucrativ a proprietarilor dintr-un condominiu, având ca scop administrarea, exploatarea, întreținerea, repararea, reabilitarea și modernizarea proprietății comune, menținerea în stare bună a imobilului, respectarea drepturilor și asumarea obligațiilor de către toți proprietarii.

Din analiza acestei dispoziții legale, rezultă că scopul înființării asociației de proprietari este acela al realizării unei bune administrări a proprietății comune și menținerea în stare bună a imobilului, acestea fiind de altfel și obligațiile impuse de legiuitor în sarcina asociațiilor de proprietari prin dispozițiile art. 63 din lege, sfera obligațiilor asociației de proprietari fiind strict limitată la partea de proprietate comună.

Obligația întreținerii spațiilor verzi publice aferente cvartalelor de blocuri, excede obligațiilor stabilite de legiuitor în sarcina asociațiilor de proprietari prin Legea nr. 196/2018, obligații limitate strict la aspecte ce privesc proprietatea comună deținută de proprietarii locuințelor dintr-un condominiu.

Spațiile verzi sunt definite de art. 3 din Legea nr. 24/2007, ca fiind compuse din următoarele tipuri de terenuri din intravilanul localităților: a) spații verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, grădini, scuaruri, fâșii plantate; b) spații verzi publice de folosință specializată: 1. grădini botanice și zoologice, muzee în aer liber, parcuri expoziționale, zone ambientale și de agrement pentru animalele dresate în spectacolele de circ; 2. cele aferente dotărilor publice: creșe, grădinițe, școli, unități sanitare sau de protecție socială, instituții, edificii de cult, cimitire; 3. baze sau parcuri sportive pentru practicarea sportului de performanță; c) spații verzi pentru agrement: baze de agrement, poli de agrement, complexuri și baze sportive; d) spații verzi pentru protecția lacurilor și cursurilor de apă; e) culoare de protecție față de infrastructura tehnică; f) păduri de agrement; g) pepiniere și sere.

În conformitate cu prevederile art. 4 lit. j din Anexa 1 la Regulamentul aprobat prin HCL nr. 873/2018, spațiile verzi aferente locuințelor de tip condominiu sunt spațiile verzi formate dintr-un cadru vegetal, amplasate adiacent blocurilor de locuințe de tip condominiu, cu rol estetic și de protecție, de ameliorare a climatului și calității aerului.

Instanța de recurs observă că spațiul verde aferent locuințelor de tip condominiu, format dintr-un cadru vegetal, nu este inclus ca atare în noțiunea de spațiu verde reglementat de prevederile art. 3 din Legea nr. 24/2007, ci reprezintă zone cu cadru vegetal, aferente locuințelor de tip condominiu, amenajate pe domeniul public.

Pentru protecția și conservarea spațiilor verzi, prin prevederile art. 5 din Legea nr. 24/2007, privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, se instituie în sarcina persoanelor fizice și a persoanelor juridice anumite obligații cu rol de protejare a acestora. Prin dispoziția cuprinsă la lit. f, în sarcina persoanelor fizice și a persoanelor juridice se instituie obligația de a asigura integritatea, refacerea și îngrijirea spațiilor verzi *aflăte în proprietatea lor*.

Similar, potrivit prevederilor art. 8 din Lege, *s-a instituit în sarcina autorității administrației publice locale obligația administrării spațiilor verzi proprietate publică*.

Rezultă așadar că legiuitorul a înțeles să impună obligația de îngrijire a spațiilor verzi proprietate privată în sarcina proprietarilor acestora, în timp ce obligația administrării spațiilor verzi proprietate publică a fost stabilită în sarcina autorității administrației publice locale.

Cu respectarea prevederilor legale susmenționate, Consiliul Local al Municipiului Oradea a stabilit, prin prevederilor art. 12 din Anexa 1 a HCL nr. 873/2018, că activitățile de administrare a spațiilor verzi amplasate pe terenuri proprietate privată din intravilanul Municipiului Oradea sunt finanțate de proprietarii acestora, iar prin prevederile art. 13, a stabilit că administrarea spațiilor verzi proprietate publică din intravilanul Municipiului Oradea este exercitată de autoritățile administrației publice locale sau de structuri subordonate acestora împuternicite în acest scop potrivit prevederilor legale.

În continuare însă, prin prevederile art. 31 al. 2 din Regulament, a instituit o normă imperativă prin care, *spațiile verzi publice existente în zona cvartalelor de blocuri se preiau de către asociațiile de proprietari din Municipiul Oradea în vederea întreținerii*.

A stabilit la al. 5 că spațiile încredințate conform art. 31 vor fi întreținute prin grija persoanelor fizice sau juridice cărora li s-a predat acest spațiu, iar lucrările constau, după caz, în: lucrări de salubritate a zonelor verzi, constând în colectarea deșeurilor cu o frecvență suficientă pentru a asigura o stare permanentă de curățenie; lucrări de cosit gazon în perioada mai – octombrie; lucrări de greblat frunze și crengi în perioada noiembrie – decembrie; lucrări de plantare a materialului dendrologic; udarea materialului dendrologic plantat; lucrări de tuns gard viu.

Conform al. 6, modelul Protocolului privind întreținerea spațiilor verzi publice existente în zona instituțiilor este prezentat în Anexa 2.

În temeiul art. 32 din Regulament, pârâtul a stabilit că pentru executarea lucrărilor de întreținere specific de sezon, a spațiilor verzi, asociațiile de proprietari sau instituțiile publice cărora li s-au predat aceste spații pot opta pentru: lucrări de întreținere executate în regie proprie prin grija celor care au primit în folosință spațiul verde; lucrări de întreținere executate de către o firmă specializată în activități de grădinărit și arhitectură peisagistică în baza unui contract de prestări servicii încheiat între părți; lucrările de întreținere executate de prestatorii

de lucrări aflați în relații contractuale cu Municipiul Oradea, urmând a fi facturate celor ce au primit în folosință spațiul verde de către prestatorii de lucrări, conform unui contract încheiat între părți.

Instanța reține că prin aceste norme, pârâtul Consiliul Local al Municipiului Oradea a impus în sarcina asociațiilor de proprietari din municipiul Oradea, obligația întreținerii spațiilor verzi aferente cvartalelor de blocuri, amplasate pe domeniul public, cu încălcarea prevederilor OG nr. 21/2002.

OG nr. 21/2002, stabilește obligațiile și răspunderile care revin autorităților administrației publice locale, instituțiilor publice, agenților economici și cetățenilor pentru buna gospodărire a localităților, pentru instaurarea unui climat de ordine și curățenie pe teritoriul acestora.

În conformitate cu prevederile art. 4 din OG nr. 21/2002, se prevede posibilitatea consiliilor județene și consiliilor locale, precum și a primarilor de a adopta în îndeplinirea atribuțiilor ce le revin potrivit prezentei ordonanțe și de a dispune măsurile ce se impun pentru asigurarea participării cetățenilor, a instituțiilor publice și agenților economici, cu sau fără personalitate juridică, la realizarea acțiunilor de îndeplinire și păstrare a curățeniei în interiorul localităților și în afara acestora, la efectuarea la timp a activităților gospodărești.

Sunt stabilite prin prevederile art. 9 obligațiile ce revin instituțiilor publice, agenților economici și celorlalte persoane juridice.

Art. 10 stabilește obligațiile ce revin cetățenilor, iar art. 11 prevede posibilitatea ca Asociațiile de proprietari să poată prelua, potrivit prevederilor legale, unele dintre obligațiile ce revin cetățenilor, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe, și să răspundă pentru realizarea acestora în fața autorităților administrației publice locale.

Atât în cazul obligațiilor impuse instituțiilor publice, agenților economici și celorlalte persoane juridice, cât și în cazul obligațiilor impuse cetățenilor, acestea sunt limitate la întreținerea în stare corespunzătoare a imobilelor deținute; a fațadelor acestora; menținerea curățeniei pe trotuare, pe partea carosabilă a străzii sau a drumului, pe porțiunea din dreptul gospodăriei și a locurilor de parcare pe care le folosesc; îndepărtarea zăpezii și a gheții de pe trotuarele din dreptul imobilelor în care locuiesc sau pe care le folosesc în alte scopuri, și de asemenea respectarea măsurilor stabilite de consiliile locale și județene pentru asigurarea igienei publice și a curățeniei în localități.

Art. 12 din OG nr. 21/2002, prevede pentru consiliile locale posibilitatea de a stabili ca unele dintre obiectivele vizând buna gospodărire, întreținere, curățenie și înfrumusețare a localităților să fie realizate, integral sau parțial, prin contribuția directă a cetățenilor.

Obiectivele prevăzute la alin. (1) se stabilesc de consiliile locale, prin hotărâre adoptată cu votul a cel puțin două treimi din numărul consilierilor în funcție, și ele pot consta în: a) amenajarea și repararea de străzi și trotuare; b) săparea și amenajarea șanțurilor și rigolelor; c) realizarea de podețe; d) curățarea cursurilor de apă, a lacurilor și bălților, precum și a malurilor acestora; e) amenajarea de locuri speciale pentru depozitarea reziduurilor menajere și a gunoaielor; f) curățarea și amenajarea locurilor virane; g) curățenia în parcuri, amenajarea de alei, inclusiv confecționarea și instalarea de bănci.

Contrar opiniei instanței de fond, instanța de recurs apreciază că întreținerea spațiilor verzi publice aferente locuințelor de tip condominiu, se încadrează în obiectivul stabilit de art. 12 al. 1 lit. f., întrucât se află amplasate într-un cartier construit și locuit, terenul este fără clădiri și neîngrădit, chiar dacă are plantată vegetație.

Pentru a stabili în sarcina asociațiilor de proprietari această obligație, instanța reține că era obligatorie însă respectarea prevederilor art. 13 din OG nr. 21/2002, potrivit cărora obiectivele stabilite de consiliile locale potrivit art. 12 se supun aprobării locuitorilor prin referendum local, organizat în condițiile legii, împreună cu modalitățile de efectuare a contribuției cetățenilor și cu întinderea acesteia.

Potrivit art. 4 al. 3 din Legea nr. 24/2000, privind normele de tehnică legislativă, actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

Instanța de recurs constată că prin nerespectarea condiției supunerii aprobării locuitorilor prin referendum local a trecerii obligației de întreținere a spațiilor verzi din sarcina autorităților locale în sarcina asociațiilor de proprietari, s-a pricinuit o încălcare a dispoziției legale cu forță superioară și de asemenea a normelor de tehnică legislativă ce impun respectarea limitelor și normelor pe care legea le ordonă.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că se impune anularea în parte a Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Oradea nr. 873/24.09.2018, respectiv art. 31 alin. 2, 5 și 6, art. 32, care au instituit această obligație cu nerespectarea prevederilor art. 12 din OG nr. 21/2002.

De asemenea se impune și anularea art. 39 lit. 1 și m, care impun în sarcina asociațiilor de proprietari obligația de a încheia cu Municipiul Oradea Protocolul privind întreținerea spațiilor verzi publice existente în cvartale de blocuri și respectarea obligațiilor de întreținere a spațiului verde asumate conform Acordului de colaborare încheiat în vederea amenajării și întreținerii cu titlu gratuit a unui spațiu verde din municipiul Oradea sau Protocolului privind întreținerea spațiilor verzi publice, a art. 40 lit. e, rap. la art. 39 lit. m și a art. 40 lit. g, rap. la art. 39 lit. l, care instituie că sunt contravenții nerespectarea prevederilor art. 39 lit. 1 și m, privind obligațiile stabilite în sarcina asociațiilor de proprietari, precum și a anexei 2 la Regulamentul aprobat prin HCL 873/2018, care cuprinde Protocolul privind întreținerea spațiilor verzi publice.

Cât privește art. 18, 19, 21 și 23 din Regulament, acestea statuează că obligația de întreținere a spațiilor verzi din Municipiul Oradea, menținerea stării de sănătate fitosanitară a vegetației din spațiile verzi și protecția spațiilor verzi publice, a dotărilor specifice sau a mobilierului urban, se asigură de către proprietarii și administratorii acestora, în condițiile regulamentului.

Aceste dispoziții nu încalcă prevederile Legii nr. 24/2007 și nici ale OG nr. 21/2002.

Practic, în Regulament sunt preluate dispozițiile art. 12 al. 1 și 2, din Legea nr. 24/2007, privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, potrivit cărora: 1) Întreținerea spațiilor verzi se asigură de către proprietarii și administratorii acestora. (2) Proprietarii și administratorii de spații verzi cu arbori și arbuști sunt obligați să realizeze măsurile de întreținere a acestora.

Au fost reluate și prevederile art. 14 al. 2 din lege, potrivit cărora, menținerea stării de sănătate fitosanitară a vegetației din spațiile verzi se efectuează de către proprietarii și administratorii acestora, prin realizarea măsurilor de prevenire a răspândirii și de combatere a bolilor și dăunătorilor plantelor și prin măsuri de carantină, sub directă îndrumare și controlul de specialitate al unităților fitosanitare pentru protecția plantelor.

În consecință, instanța de recurs constată că, nu doar că nu s-a statuat cu încălcarea dispozițiilor legale cu forță superioară, ci normele în cauză din Regulament, reprezintă redarea fidelă a dispozițiilor din Legea 24/2007, privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților.

Analizând recursul declarat de ASOCIAȚIA „(...)” prin prisma motivelor de recurs invocate și a dispozițiilor legale aplicabile, instanța reține următoarele:

Prin cererea de recurs, recurenta formulează critici ce se încadrează în motivul de casare prev. de art. 488 al. 1 pct. 8 c. proc. civ., referitoare atât la soluția dată de instanța de fond cererii Asociației de proprietari (...) nr. 1, cât și a propriei cereri de intervenție în interes propriu.

Instanța de recurs nu va analiza criticile de nelegalitate formulate de această recurentă referitoare la obligația de întreținere a spațiilor verzi publice impuse în sarcina asociațiilor de proprietari, întrucât a efectuat această analiză în recursul declarat de Asociația de proprietari (...).

Cât privește criticile de nelegalitate privind soluția pronunțată în propria cerere, instanța de recurs constată că sunt neîntemeiate.

Potrivit prevederilor art. 44 lit. f din HCL nr. 873/2018, este interzis atât persoanelor fizice cât și juridice, hrănirea animalelor fără stăpân și a păsărilor pe domeniul public al Municipiului Oradea, iar potrivit prev. art. 45 lit. e, nerespectarea prevederilor art. 44 se

sanctionează cu amenda cuprinsă între 1.000 -2.000 lei pentru persoanele fizice și cu amenda cuprinsă între 1.500 lei -2.500 lei pentru persoanele juridice.

Recurenta susține că prin adoptarea acestor norme se încalcă prevederile art. 6 al. 1 din Legea nr. 205/2004.

Instanța de recurs, contrar opiniei recurenteii, apreciază că adoptarea prevederilor art. 44 lit. f din HCL nr. 873/2018, nu încalcă prevederile Legii nr. 205/2004, privind protecția animalelor.

Legea nr. 205/2004, privind protecția animalelor, reglementează măsurile necesare pentru asigurarea condițiilor de viață și bunăstare ale animalelor cu sau fără deținător și stabilește obligațiile care trebuiesc respectate de către deținătorii de animale.

Prin prevederile cuprinse în art. 3 -5 din lege, legiutorul impune în sarcina deținătorilor de animale o serie de acțiuni pe care aceștia să le îndeplinească. Astfel, deținătorii de animale au obligația de a asigura aplicarea normelor sanitare veterinare și de zooigenă privind adăpostirea, hrănirea, îngrijirea, reproducția, exploatarea, protecția și bunăstarea animalelor; au obligația de a avea un comportament lipsit de brutalitate față de acestea, de a asigura condițiile elementare necesare scopului pentru care sunt crescute, de a nu le abandona și/sau izgoni; iar conform art. 5, au obligația de a asigura acestora, în funcție de nevoile etologice, specie, rasă, sex, vârstă și categorie de producție, următoarele: a) un adăpost corespunzător; b) hrană și apă suficiente; c) posibilitatea de mișcare suficientă; d) îngrijire și atenție; e) asistență medicală.

De asemenea le este impusă și obligația de a nu aplica rele tratamente și cruzimi animalelor pe care le dețin.

Conform prevederilor art. 6 al. 1, prin rău tratament se înțelege comportamentul brutal, abuzul în utilizarea animalelor, supunerea animalelor la eforturi inutile, precum și neasigurarea condițiilor prevăzute la art. 5 alin. (1).

Instanța de recurs reține că obligația de a se abține de la rele tratamente aplicate animalelor este reglementată în sarcina deținătorilor de animale, cărora le revine de altfel obligația de a le asigura condițiile prevăzute de art. 5 al. 1.

Or, în acest cadru legislativ, nu se poate susține că prin interdicția de hrănire a animalelor fără stăpân și a păsărilor pe domeniul public al Municipiului Oradea, impusă cetățenilor, se încalcă prevederile art. 6 al. 1, care instituie în sarcina deținătorilor de animale obligația de a nu aplica rele tratamente animalelor.

Adoptarea prevederilor art. 44 lit f din Regulament nu încalcă nici prevederile art. 3 al. 1 coroborate cu prevederile art. 1 al. 1 și 5 din Legea nr. 60/2004, privind ratificarea Convenției europene pentru protecția animalelor de companie, semnată la Strasbourg la 23 iunie 2003.

Art 1 al.1 din lege, definește animalul de companie ca fiind orice animal deținut sau destinat a fi deținut de către om, în special pe lângă casă, pentru agrement sau companie.

Capitolul II cuprinde principiile care trebuie respectate de către deținătorii de animale de companie, în cadrul căruia, prin art. 3, la al. 1 și 2, se stabilește că nimeni nu trebuie să cauzeze inutil durere, suferințe fizice sau psihice unui animal de companie și nimeni nu trebuie să abandoneze un animal de companie.

Și în acest caz obligațiile sunt impuse deținătorilor de animale, astfel că prin instituirea interdicției de hrănire a animalelor fără stăpân și a păsărilor pe domeniul public al Municipiului Oradea nu sunt încălcate prevederile art. 3, la al. 1 din Legea nr. 60/2004.

În concluzie, instanța de recurs apreciază că soluția instanței de fond asupra cererii de intervenție formulată de intervenientă în interes propriu ASOCIAȚIA „(...)”, este legală.

În consecință, în temeiul art. 496 c. proc. civ., va respinge ca nefondat recursul declarant de recurenta intervenientă în interes propriu ASOCIAȚIA „(...)”.

În temeiul art. 453 c. proc. civ. va obliga intimații-pârâți să achite recurenteii-reclamante Asociația de proprietari „(...)” Oradea suma de 2.500 lei cheltuieli de judecată parțiale în primă instanță și recurs, reprezentând onorar avocațial și taxă de timbru.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge ca nefondat recursul formulat de recurenta-intervenientă în interes propriu **ASOCIAȚIA „(...)”**, cu sediul procesual ales în (...).

Admite recursul declarat de recurenta-reclamantă **ASOCIAȚIA DE PROPRIETARI „(...)” ORADEA**, CIF (...), cu sediul în (...) și, în contradictoriu cu intimații-pârâți **MUNICIPIUL ORADEA, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI ORADEA** și **PRIMĂRIA MUNICIPIULUI ORADEA**, toți cu sediul în Oradea, Piața Unirii, nr. 1, jud. Bihor și intimata-reclamantă **INSTITUȚIA PREFECTULUI JUDEȚULUI BIHOR**, cu sediul în Oradea, str. Parcul Traian, nr. 5, jud. Bihor, împotriva sentinței nr. 69/CA din 11.02.2020 pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o casează în parte și rejudecând fondul, admite în parte acțiunea formulată de reclamanta Asociația de proprietari „(...)” Oradea în contradictoriu cu pârâții Municipiul Oradea, Consiliul Local al Municipiului Oradea și Primăria Municipiului Oradea.

Dispune anularea în parte a Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Oradea nr. 873/24.09.2018, respectiv art. 31 alin. 2, 5 și 6, art. 32, art. 39 lit. l și m, art. 40 lit. e, rap. la art. 39 lit. m și art. 40 lit. g, rap. la art. 39 lit. l, privind obligațiile stabilite în sarcina asociațiilor de proprietari, precum și anexa 2 la Regulamentul aprobat prin HCL 873/2018.

Menține restul dispozițiilor sentinței.

Dispune publicarea prezentei în Monitorul Oficial al municipiului.

Obligă intimații-pârâți să achite recurrenței-reclamante Asociația de proprietari „(...)” Oradea suma de 2500 lei cheltuieli de judecată parțiale în primă instanță și recurs.

Definitivă.

Pronunțată prin grefă azi, 18.12.2020.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)